

POCICHY (2) *ai*

o *prawdopodobnie jasne (tak w po-)*.

I sg n pocichym (1), pocich(e)m (1) RejZwierc (1:1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Cichy (2) : Abowiem owo poćiwe ielt wieczne/ á to doczeńne. [...] Owo s pośmiechem ludzkim/ s szpetnem szemránem/ s poćichem szepthánem/ á owo záfię z wielką rołkośzą/ z wdzięcznym v káždego przyięciem/ y ozdobną sławą y poćiwością. RejZwierc 268.

Przen (1) : Boć tákże ná ogień s przodku poćichu dmucháią/ á gdy fie zámnoży á moc weźmie/ trudno gi potym záhámowác. A wiele tákim dmuchánem poćichym krolow y kłiążąt y inych rozlicznych ludzi szkody y vpadki bráło. RejZwierc 147.

AL